Tuu mennään uimaan. Me. Vain me. Ihan sama vaikka vesi on kylmää. Onhan se aina kylmää. Se vois olla jännää. Hauskaa. Jotain erilaista. Ajetaan lammelle. Jännitetään. Saavutaan rantaan. Riisun vaatteet. Vähän kylmä. Ihanan outoa. Kato mun vartaloa. Vilkase edes. Haluan nähdä sen sekunnin murto-osan sun silmistä mitä en saa ikinä kuulla sun suusta. Ei tietoa, jälleen pelkkää arvuuttelua. Mitähän ajattelet. Kuljet mun perässä. En tiedä mihin katsot. Voin vain arvailla. Roiskit vähän vettä. Meinaan suuttua. Tulet kohti. Tartut vyötäröltä ja kaadat veteen. Tai kaadutaan veteen. Me. Suutun uudelleen. Muka. Ei tunnu kylmältä enää. Sulla on kello ranteessa. Mulla on hassu olo. Mitä me tehdään. Noustaan vedestä. Pitäisi vaihtaa vaatteet. Pelottaa ja ujostuttaa. Huomaat sen. Pelkäänkö sinua vai ventovieraita. Se pitäisi nyt äkkiä päättää. Kainostelenko muka muita ja sinä olet se turvallinen. Vai kainostelenko sinua ja muut nähköot. Tässä menee se kummallinen raja. En tiedä. Tätä kun mitään ei ole ikinä tapahtunut.